

Tento text, dámy a pánové, vám má pomoci lépe uchopit a pochopit své charaktery. prostudujte si jej, zamyslete se nad ním, akceptujte jej, ale mějte na paměti, že záleží především na vás, jak svou postavu doplníte. Není v mých silách rozepisovat vám každé gesto, které vaše postava dělá, zvláště když nemluví. Vaše postava ale *musí* něco dělat. A to, co dělá, by mělo vycházet právě z jejího charakteru. Někteří z vás s tím mají problémy a zatímco se na jevišti děje něco, co se jich bezprostředně netýká, stojí a čumí (zejm. na toho, kdo zrovna mluví) a čekají, až se na ně dostane řada. Aby se to nadále nestávalo, pokusím se specifikovat postavy, zvláště pro ty, kteří si ještě nejsou jistí, jaký je vlastně ten, koho hrají.

René

Reného charakterizují dvě věci – donchuánský šarm a naprosto neopodstatněná sebeláska. René se považuje za nejkrásnějšího a nejchytřejšího. Na druhou stranu, protože vůbec chytrý není, často se dostane do potíží, které jsou jeho hloupostí a sebedůvěrou způsobeny. Má tedy jakési dvě polohy – buď se opájí svou dokonalostí, nebo tvrdošijně odmítá uznat, že udělal chybu.

V první poloze je energetický, rázný, živý, k tomu samolibý, blahosklonný egomaniak. Koketuje s obecností, je-li přítomna Kristýna, je ztělesněním šarmu, dvoří se jí, zcela přehnaně se jí snaží uçarovat. Co v této poloze René dělá? Světácká rozmáchlá gesta (René není troškař), samolibé pozice (ruce založené na prsou, ruce za zády, jedna ruka v bok, zatímco druhá ruka podporuje jeho proslovy), René se stále usmívá (širokým tygřím úsměvem), udržuje sebedůvěrný oční kontakt s diváky, je narovnaný, brada vzhůru. Když mluví, mluví zpravidla lehkým tónem, zvučně, pomalu, užívá si zvuk vlastního hlasu.

V druhé poloze je trochu jiný – jeho sebedůvěra je ohrožena, hledá rychle cestu ven. Projevuje se jeho dětinská povaha, je trucovitý, ukřivděný, uražený. Jeho hlas je ublížený nebo podrážděný, naopak se dívá spíš do země (brada dolů), neusmívá se, ale mračí, ruce v kapsách (takže se i trochu hrbí). Do této polohy se dostává zejména když mu Alan něco vytýká; když se mu něco nepovede.

Těmto popisům odpovídají gesta, která René dělá. Obligátní starost o nehty, upravování svého dokonalého zevnějšku, svého obleku, důležité jsou i vlasy – jejich uhlazování a prohrabování. Takže René zejména sahá sám na sebe.

Alan

Alan je ve dvou zásadních ohledech Reného pravý opak: je chytrý a necharismatický. Alan se nesnaží nikomu imponovat, nezdržuje se zdvořilostmi, je věcný a metodický a společenské vztahy ho zoufale nezajímají. Alan je asociál, soustředěný toliko na svou práci a na alkohol.

Alan má také jakési dvě polohy, buď problém řeší, nebo na problém čeká. Když na problém čeká, je znuděný, unavený, otrávený životem. Čekání si krátí alkoholem. Všechno ho otravuje, zívá, líně hledá, čím by se zabavil, rozdává pohrdavé pohledy, občas se nechá pobavit něčí hloupostí. Pokud možno, snaží se obstarat si nějaký alkohol. Nevěnuje moc nikomu pozornost, pokud jej vyloženě nezaujme. Většinu času na něco otráveně zírá, přemýšlí si, nudí se. Pohybuje se pomalu, držení těla spíše skleslé, mluví podrážděně, vytýkavě nebo ironicky. Mračí se. Ostatně, má kocovinu.

V druhé poloze je mnohem živější. Má problém a je odhodlaný jej řešit. Náhle je rázný, soustředěný, cílevědomý. Nezdržuje se, nerozptyluje se, dává pozor, soustředí se, přemýšlí, zapisuje si, má-li do čeho. I on je egocentrik, hrdý sám na sebe a svůj úsudek, a i on dokáže mít dětinskou radost, když se mu něco povede (např. když sestrojí stroj).

Kristýna

Kristýna je šlechtična, pro níž se vesmír vyčerpává jí samotnou. Stejně jako René i Alan je egoistická, ale na rozdíl od Reného není samolibá, na rozdíl od Alana není ješitná, ona zkrátka jen má problém uznat, že existují nějakí druzí lidé. Mluví s nimi povýšeně, většinou neudrží oční kontakt, jako kdyby tam ani nebyli. Považuje za zcela samozřejmé, že se jí budou dvořit, že jí sundají kabát, políbí ruku, atd. Až na jedinou výjimku prakticky nekomunikuje s publikem, Kristýna by se do něj vůbec neměla dívat, spíš upírá zraky kamsi do prostoru nad publikum.

Kristýna má velkou starost sama o sebe, což jediné ji motivuje stýkat se s detektivy. V rámci toho má hned několik dramatických výlevů, důležité ale je, že tyto výlevy nejsou přesvědčivé, spíš vytažené z telenovely. Kristýna je ve skutečnosti emocionálně úplně mrtvá, všechny své výlevy předstírá, tudíž přehrává. Jen v jednom ohledu je skutečně schopna předvést upřímnou emoci, a to tehdy, je-li drbáno její ego. Tuto upřímnost ale ruší dost špatně předstíranou skromností.

Kristýnina gestikulace je gestikulace degenerované monarchy. Pohybuje se pomalu, jako kdyby jí všechno patřilo, ladně, jako dáma vychovaná u dvora. Má způsobná, ladná, subtilní gesta. Autor ji v tomto ohledu popisuje jako laň.

Má přesně tři výrazy – buď je polichocená, nebo má dramatický výstup, či je naprosto inertní vůči všemu. V první poloze se uculuje, ve druhé poloze dramaticky mává rukama a přehrává, ve třetí poloze kouří, piluje si nehty, maluje se, zkrátka se věnuje něčemu svému a co se děje kolem, to je jí vlastně jedno.

Willard

Willard je problematický charakter. Svým způsobem je to ta nejmoudřejší postava ve hře, ale kromě toho je to taky blázen. Jeho bláznovství plyne především z roztržitosti, ignorování okolního světa a z nemalého dílu poťouchlosti. Willard je excentrik a svým šílenstvím provokuje. Ovšem pouze Reného s Alanem, s publikem si rozumí, s nimi je na jedné lodi, s nimi spolupracuje.

Tedy Willard je na jedné straně vychytralý zmetek, na druhé straně ve svém vlastním světě zavřený maniak. Vojta i Mária si postavu pojali po svém, Vojta je více zmetek, Mária více maniak. Může být. Něco je ale společné v obou polohách – Willard Reného ani Alana nebere vážně. Buď je jimi iritován, dělá si z nich legraci, nebo je poučuje. Je-li iritován, je nepříjemný, odsekává, je zaujat vlastními problémy, pohybuje se a mluví rychle. Když si dělá legraci, poťouchle se usmívá, chová se dětinsky. Mluví a hýbe se naopak pomalu. Poučuje-li, je z něj pedantský pan profesor, tempo uzpůsobuje výkladu.

Willard je živý člověk, má proto bohatou gestikulaci. Protože je to v podstatě blázen, je docela jedno, co dělá, když nic nedělá. Může si čistit brýle, zaujatě něco pozorovat na stropě, drbat se v uchu, rýpat se v zubech, šklebit se detektivům za zády, atd.